

Een rijke pinksterbelofte

En het zal zo zijn, dat ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zalig zal worden.

Hand. 2:21

Geen erg originele tekstkeus? U hebt gelijk. Petrus heeft deze tekst al 2000 jaar geleden gebruikt. Dat deed hij op de allereerste Pinksterdag van de christelijke gemeente in Jeruzalem, toen daar elf mensen stonden om de grote werken van God verkondigen. En aan het eind van die preek zijn het er 3000. Wel aangrijpende omstandigheden, waaronder de tekst klinkt. Ik stel me voor dat Simon Petrus bij het geluid als van een indrukwekkende orkaan en bij al die vuurvlammen een boekrol heeft gepakt. Die van Joël! We horen hem zeggen: 'Mensen, hier staat het. Dit is het.'

En wat zegt Petrus daarmee? Eenvoudig in de lijn van die Galilese vissersjongens: 'Het wordt nu hoog tijd dat we een veilige haven opzoeken voor ons levensschip, en dat we daar binnen lopen en afmeren aan de kade. Want zo meteen barst de storm los!' Het laatste der dagen is ingegaan. Dus: roep de Naam van de Heere aan, opdat u zalig wordt. Zalig worden betekent hier: gered worden. Denk maar aan een mens die in het water ligt en die er door een ander uit wordt gehaald. Dan gebruik je dat werkwoord dat hier staat.

Als Petrus het heeft over zalig worden, over gered worden, dan zegt hij daarmee wel heel uitdrukkelijk tegen al die mensen die daar zijn: van nature ben je dat niet! Want dan ben je verloren. Je kunt niet sterven zoals je geboren wordt. Er moet met een mens wel wat gebeuren. Als we eerlijk zijn, daar hebben wij van nature geen oog voor. U moet maar eens kijken naar die mensen tegen wie Petrus het woord voert daar op het tempelplein. Dat zijn godvrezende mannen, staat er in vers 5. Maar dat zijn ze in eigen oog. Het zijn mensen die weten van 'de Grote Dag' en van de Heere, Die komt. Dat weten ze net zo goed als wij. Dat er een dag komt dat God de wereld gaat oordelen, dat God gaat afrekenen. En wie worden daar de dupe van? Volgens hen de heidenen. En daar worden in het Joodse volk de hoeren en de tollenaars mee bedoeld. Mensen die in de zonde leven. Wij niet. Dat denken ze. Zij zijn mensen die de wet handhaven. Maar als Petrus gaat preken, dan zegt hij: Deze, Die de Zoon van God is, hebben jullie gedood. Pats! Dat is wat wij noemen: een ontdekkende preek. Dat we gaan zien schuldig te zijn aan de dood van Christus. En dat terwijl de laatste dagen zijn ingegaan...

Is er nog aan te ontkomen? Zeker! *Een ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zal zalig worden.* Dat is de weg. Een kind in nood roept: Papa, help! Nu, dat is het wat onze tekst zegt: de Naam van de Heere aanroepen. Dat is de weg hoor, voor een zondaar die gered wil worden. De Naam van de Heere aanroepen. Ik denk aan de Naam Jezus. Waarom heeft Hij die Naam gekregen? Hierom: *Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.* Hij is in de wereld gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was. Met andere woorden, bij die Naam ben je precies aan het goede adres. Want Hij is nu Degene Die beschikt over alles om ons te redden uit onze verlorenheid. Die Zijn bloed gegeven heeft tot verzoening van de zonde, die me schuldig maakt voor God. Die de Geest heeft verworven, om me te trekken uit de afgrond van het verderf, tot Hem, Die het wonderbare en eeuwige Licht is en Die het leven uitdeelt.

Hoe krijg ik deel aan die redding? Dat zegt de tekst heel eenvoudig. Door Hem aan te roepen! Hoe komt een mens daartoe? Uit zichzelf? Nee. Doordat de Heilige Geest door het Woord beslag op hem legt. Dan blijft dat Woord haken en gaat het zijn werk doen. Soms zomaar ineens. Een preek die je nooit meer vergeet, omdat je beseft: nu zet God me stil. Of heel geleidelijk. Op een gegeven ogenblik kun je er niet meer van los komen. En de genade van de Heere Jezus Christus gaat je mateloos boeien in je verloren bestaan. En daarom ga je zoeken en vragen.

U zegt: Zou het dan voor mij nog kunnen? Wat zegt de tekst? *Een ieder, die de Naam van de Heere aanroept.* Dat is geweldig! Wat een enorme ruimte zit daarin! En wat ontspannend: een ieder! Dat verzint Petrus niet, dat haalt hij uit het Woord van God bij Joël. Een ieder! Zelfs voor u die denkt dat het inmiddels te laat is. Zou dat nu echt? Hebt u het begin van de tekst niet vergeten? Het *zál* zo zijn! En is het slot u niet ontgaan? Die *zál* zalig worden. Dat is zuiver Gods eigen Woord. Dus vast en zeker. God meent het. Hij verzekert het. Je kunt erop gaan staan. Daar zak je nooit doorheen. De Heere maakt zalig allen die Hem aanroepen. Wie Hem aanroept in de nood, die vindt Zijn gunst oneindig groot. Absoluut! Want... onze God ontfermt Zich op het gebed. Alle reden dus om de Naam van de Heere aan te roepen!

Ds. A.P. Voets